

● نگاه آقای رئیسی به حوزه علم چگونه بود؟

یکی از ویژگی‌های بارز ایشان در تمام دوران فعالیت‌شان در قوه قضاییه، آستان قدس و ریاست جمهوری توجه و ارج نهادن به جریان علم و دانشمندان بود. ایشان قصد داشت در آستان قدس رضوی یک شهر دانش رضوی به‌عنوان مرجعیت جهان اسلام ایجاد کند که از همه مراجع دانشگاهی در آن حضور داشته باشند. خادمی علمی در دوره آیت‌الله رئیسی دوباره راه‌اندازی و معاونت جدیدی تحت عنوان معاونت علمی توسط ایشان تأسیس شد. اهتمام داشتند که مسائل از طریق روش علمی حل شود. برخی از طرح‌هایی که اکنون در آستان می‌بینیم از دسته موضوعاتی بود که دوران حضور ایشان در آستان به صورت علمی بررسی شد و اکنون به مرحله اجرا رسیده است. جریان علمی‌ای که ایشان در آن زمان خلق کرده‌اند همچنان به شکل پایدار ادامه دارد. البته یکی از مواردی هم که دشمن به ایشان ظلم کرد، تلاش در ایجاد فاصله بین ایشان و جامعه نخبگانی بود. هر گاه که جریان اجرایی بر بستر انقلابی شکل گرفته، دشمن تلاش کرده بین دانشگاه و دولت فاصله بیندازد.

علی‌رغم آنچه که بدخواهان از ایشان به نمایش گذاردند، ایشان تحصیلات دانشگاهی را به شکل کامل طی کرده بودند و حتی خانواده‌شان، چه همسر فاضله‌شان و چه دخترخانم‌هایشان همگی مراتب دانشگاهی را گذرانده بودند. ایشان برای موضوع علم به شدت جایگاه قائل بود و سعی‌شان بر این بود که جامعه دانشگاهی به‌عنوان یک جامعه کارآمد و پاسخگو در حل مسئله در عرصه حضور داشته باشد. بد نیست بدانید که دانشگاه آزاد روزنامه هم دارد و اتفاقاً نقاد هم هست. یک بار که خدمت ایشان رسیدم گفتم بخشید روزنامه ما نسبت به دولت انتقادهای تند و تیزی می‌کند. اول به شوخی گفتند: «همه می‌گویند، روزنامه شما هم روی اش.» گفتم: «نه حاج آقا! شما که نظر من را می‌دانید.» گفتم: «من حاضر نیستم که شما از ما دلخور شوید. می‌خواهید روزنامه را ببینیم؟» ولی ایشان گفتند: «اشکالی ندارد. بنویسند، ولی منصفانه بنویسند. من انتقاد منصفانه را برای خودم غنیمت می‌دانم.» ایشان روی مطالب روزنامه‌ها حساس بود.

دیدگاه ایشان این بود که کارها باید دانش‌بنیان باشد. به همین دلیل هم هست که کابینه ایشان دارای بیشترین تعداد از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها بود. وزیر آموزش و پرورش استاد تمام بود. وزیران اقتصاد و علوم و تعدادی دیگر از وزرا عضو هیئت علمی دانشگاه بودند.

● دولت سیزدهم در مباحث دانش‌بنیان که به آن اشاره داشتید، چه اقداماتی را انجام داده است؟

در شرایطی که مسائل اقتصادی کماکان ادامه داشت، یک نقش محوری برای موضوع دانش‌بنیان قائل

بودند و یک سری کارهای جدی نیز در این حوزه انجام شد. شورای عالی انقلاب فرهنگی در زمان دولت قبلی بیش از بیست مصوبه داشت که ابلاغ نشده بود. ولی روز یکشنبه‌ای که آیت‌الله رئیسی به شهادت رسید هیچ مصوبه‌ای نبود که امضا نکرده و بر زمین مانده باشد.

در نهایت پس از همه این مراقبه‌ها، مردم‌داری‌ها و سعه صدرها در لباس خدمت به شهادت رسید و شد «عاش سعیدامات شهید».

● شما خود از دانشمندان هسته‌ای ماهستید. از نظر نگاه کارشناسی و علمی دولت سیزدهم چه دیدگاهی به موضوع هسته‌ای داشت و چه اقداماتی در این زمینه انجام داده است؟

ایشان در دولت سیزدهم علمی را که اقتدارآفرین بود به نیکی پاس داشت، از آن بهره برد و موجب اقتدار ایران شد. با اطمینان می‌گویم رؤسای جمهوری قبلی علم و دستاوردهای علمی ایران را پای قراردادهایشان ذبح کردند. علم برایشان ارزش اقتدارآفرینی نداشت، ارزش مذاکره‌ای داشت. ولی این شهید بزرگوار از دستاوردهای علمی به نحو شایسته در ارتقا و اقتدار جمهوری اسلامی ایران استفاده کرد. بیشترین پرتاب ماهواره را در زمان ایشان داریم؛ امری که تا قبل از دولت ایشان متوقف شده بود. بیشترین پیشرفت در زمینه هوافضا را داریم و جرئت استفاده از این فناوری. در این زمینه‌ها اگر حمایت دولت و پشتوانه‌سازی شخص اول دولت نباشد، این حضور مقتدرانه علمی هیچ‌گاه محقق نمی‌شود. اما این اتفاق در دولت سیزدهم رخ داد و شاهد پیشرفت رو به جلوی صنعت پرتاب ماهواره، به خصوص ماهواره‌های سنگین بودیم.

● این اقدامات به گوش مردم نرسید.

نکنه این است که ایشان همه این اقدامات ارزشمند را به دور از سر و صدای خبری انجام دادند. یکی از ویژگی‌های ایشان این بود که پیشرفت‌های کشور را خرج خودش نمی‌کرد. این دوری از تبلیغات و هیاهو به حدی بود که حتی حضرت آقا نیز به زبان آمدند و تأکید کردند که کار رسانه‌ای دولت بیشتر شود. ولی مردم تازه الان بعضی از این دستاوردهای مهم مطلع می‌شوند. علتش این بود که هم دشمن فضای سنگین رسانه‌ای علیه ایشان انجام داد و هم خود ایشان تمام نیت و تلاشش برای کار بود و دنبال هیاهوی تبلیغاتی نبود. اما خداوند همه این فضاهای منفی علیه ایشان را به یکباره شکست و پرده از حقایق برای مردم برداشت. در زمینه هسته‌ای نیز اتفاقات بسیار خوبی افتاده که کارشناسان این حوزه باید در باره آن صحبت کنند.

شهید رئیسی مدیر کم‌نظیری بود که به راحتی قابل تکرار نیست. شاید ما آن طور که باید همراه ایشان

ندویدیم، اما ایشان اندازه همه کسانی که مسئولیت و وظیفه‌ای داشتند، دویدند.

● توصیف بسیار زیبایی بود. به نظر شما ایشان در عرصه علمی کشور چه آرزویی داشتند؟

جمله «ایران قوی» شعار ایشان نبود، بلکه آرزوی ایشان بود. ایران قوی و سربلند و مرجعیت علمی بودنش آرزوی بود که با همه وجودش خواهان آن بود و هم در زبان، هم در عمل به آن معتقد بود. برخی اتفاقاً چیزی که به آن متصف نیستند را به‌عنوان شعار انتخاب می‌کنند و در حقیقت بیشتر امیدگریز هستند تا امیدزا. ولی ایشان همه وجودش همین شعارهای امیدآفرین بود. چیزی که نسبت به وجودش در نسل جوان دغدغه داشت، امید بود. بارها از من می‌پرسیدند به نظر تو چه عواملی باعث شده که این بچه‌ها امیدوار نباشند؟ تو در نظر تو مشکل کجاست؟ چه اتفاقاتی باید بیفتد که این بچه‌ها به فردای ایران امیدوار بشوند؟

یادم است یک بار که از یکی از خوابگاه‌های دانشجویی بازدید داشتند، یکی از سئوالاتی که پرسیدند همین مسئله امید بود. برایشان خیلی مهم بود که ما به‌گونه‌ای عمل کنیم که جوانان کشور به آینده امیدوار باشند.

همین چند وقت پیش بود که ایشان از وزیر علوم و چند نفر دیگر اسم بردند و به بنده فرمودند: «با این افراد یک تیمی تشکیل بدهید و بنشینید فکر کنید که دانشگاه‌های ما چطور باید پیشرفت کند و مسائل موجود بر سر راه آن چیست و از همه مهم‌تر ببینید من چه اقداماتی باید برای حل این مشکلات انجام بدهم.» در جریان شهادت این شخصیت بزرگ همه فهمیدند که یک مدیر واقعی و خادم ملت اهل رانت نیست. مدیری هم وجود دارد که خانه مادرش به‌عنوان مادر یک رئیس‌جمهور یک خانه کوچک و محقر است. برادرانش را هنوز حتی وزرای کابینه نمی‌شناسند و خود و خانواده‌اش چیزی برای خود نمی‌خواهند.

● حرف آخر؟

به‌عنوان جمله آخر باید عرض کنم که ما انسانی را از دست دادیم که کرامت انسانی برایش بسیار مهم بود. خودش را با همه وجود وقف محرومین کرده بود. نعمتی بود که البته کمی دیر قدرش دانسته شد. ان شاءالله خون این شهید سرمایه حرکت‌های بزرگتری شود. اگر شهادت حاج قاسم، عملیات طوفان‌الاقصی و وعده صادق در هم فرو ریختن رژیم صهیونیستی را در پی داشته، ان شاءالله شهادت این مرد بزرگ آیت‌الله رئیسی نیز موجب آراسته شدن یک دولت اسلامی باشد که بتواند یک جامعه اسلامی را رقم بزند.

جمله «ایران قوی» شعار ایشان نبود، بلکه آرزوی ایشان بود. ایران قوی و سربلند و مرجعیت علمی بودنش آرزوی بود که با همه وجودش خواهان آن بود و هم در زبان، هم در عمل به آن معتقد بود. برخی اتفاقاً چیزی که به آن متصف نیستند را به‌عنوان شعار انتخاب می‌کنند و در حقیقت بیشتر امیدگریز هستند تا امیدزا. ولی ایشان همه وجودش همین شعارهای امیدآفرین بود. چیزی که نسبت به وجودش در نسل جوان دغدغه داشت، امید بود. بارها از من می‌پرسیدند به نظر تو چه عواملی باعث شده که این بچه‌ها امیدوار نباشند؟ تو در نظر تو مشکل کجاست؟ چه اتفاقاتی باید بیفتد که این بچه‌ها به فردای ایران امیدوار بشوند؟

رئیس عزیز

ویژه‌نامه چهلمین روز عروج شهدای خدمت